

Szirmai Panni

ENERGIAHATÉKONYSÁG

[A 21. SZÁZAD FORGATÓKÖNYVEI]

2023-01-03 | A 21. SZÁZAD FORGATÓKÖNYVEI, NOVELLA



Sokszor fel se kapcsolom a villanyt. Elég jól eligazodom már sötétben is, megszokta a testem a szobát. A hűtő világít, azt nem lehet kihúzni. A fürdőbe csak nappal megyek, éjszaka gyertyát viszek magammal, ha pisilek. Ilyenkor az egész lakótelep sötét, csupán reszkető gyertyalángok látszanak az ablakokból. Hosszan füttyül a teáskanna a szomszéd bácsinál. Ha lenne tyúk, azzal feküdnék, de egy lakótelepen legfeljebb

kutyák vannak. Éjjel is ugatnak. Néha leesik valami a szomszédban, arra felriadok. Igyekszem visszaaludni. Már nem félek a sötétben. Felnő az ember a hidegben. Mióta éjszaka felváltva fűtik a lakásokat, kell még egy takaró. A bűdös báránybőrt is elővettem.

A heti kenyér már szerdán erősen morzsálódik. A padlószőnyeget nehéz felsöpörni. Egyenként szedegetem fel a morzsákat. De nem szórom ki a madaraknak. Nem tesz jót nekik. Ritkán nyitok ablakot, nehogy kiszökjön a meleg. Úgysem érdemes beengedni a kinti levegőt. Szeretek az ablakban ülni, mintha akváriumból néznék kifelé.

A piros és a kék tetejű dobozban van az ebéd. Egyszerre megfőzöm az egész adagot, a sósat meg a cukrosat felváltva eszem a héten. Tavaly még volt grízes is. A tészta főzővizébe teát is lehet tenni, ha elég gyors vagyok. Csütörtökön már kemény a tészta széle, ropog. Néha meg is borsozom, az feldobja. A fűszerekkel is takarékoskodni kell. A havi konzerv hétvégére marad, az már-már ünnepi. Nehéz kikaparni a fémdobozból, de jó sűrű a leve. Csak a felét eszem meg szombaton. Még világosban mosogatok. Egyre jobban csinálom, de így is mellé megy néhány csepp. Az öblítővízzel lemosom a pultot. Maradt még ecet, azt is lötyyintek rá. A fogmosópohárba visszaköpöm a vizet, összegyűjtve öntöm az egyetlen növényre hétfőn. Még él, kisigényű.

szürke a levegő

Kéthetente mosok, a lenti mosógépnél. Már nem zavar, hogy a lakókkal közösen mosunk. Egyszer hozzám került a földszinti srác fekete zoknija. Bedobtam neki a postaládába. A tetőre teregetünk, szintenként párban. Itt legfelül csak a sokgyerekesek laknak, nekik mindig rengeteg göncük van. Feldobáljuk a kötélre a babaholmikot a kinyúlt pólóim mellé. A nejlon pillanatok alatt megszárad. A tetőn sem szabad sokáig kint maradni. Itt fent is szürke a levegő. Néhány tornagyakorlatot elvégzek azért, guggolásból felugrás, négyütemű fekvőtámasz. Jólesik.

Vasárnap szoktam zuhanyozni három és fél percig. Hajat kéthetente mosok, szappannal. Megszoktam a hideg vizet, de nyáron jobban bírom. Hajszáritásként sokáig rázom a fejem, ettől gyorsan felmelegszem. Mégis, egy ideig cseng a fülem.

Naponta kétszer lemegyek a postaládához. A szemetet darabonként viszem le, az is testmozgás. A segély 17-én jön, de hátha előbb. Néha kitesznek régi magazinokat a kuka mellé. Felviszek párat, délelőtt átlapozom. A melegítőruhák tetszenek. A múltkor rajta kaptam magam, hogy dúdolgatok. Ismeretlen dal, talán a falon túlról. Másnap is eszembe jutott, szöveg nélkül. Magamra zárom az ajtót a vécén, pedig egyedül vagyok. Az ablakban álló régi joghurtos poharakba tettem pár babszemet, hátha valamelyik kicsírázik. A tévét mindennap letörölgetem, de nem kapcsolom be. A vitrinben lakó nippelkel lehet bábozni.

Sokszor elmondom magamnak, milyen szerencsés vagyok. A mamáék is így akarták volna. Otthonos a bútoraik között lenni, nem érzem magam egyedül. Valamiképpen ők is velem vannak. A befőtteket már megettem, még egy lekvár van. Azt majd karácsonykor.

Este a szomszéd zenét hallgat. A fal mellé ülök a sámlira. Régen tévét is nézett, már csak az elemes rádiót használja. A sötétben magam alá húzom a lábam, dupla zokni a harisnyán. Pénteken a heti kenyér serclijéhez érek. Megpaprikázom.

kép | Fortepan / Makovecz Benjamin